

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis Universa

Ad Mentem Præcipuorum Theologorum & Canonistarum, per Casus
practicos exposita, nunc quartò ab ipso Authore revisa ... & in 4. Tomulos
sic divisa, ut pro libitu in duas aut 4. Partes commodè compingi possit

à casu LXXVI. usque ad Casum CII. inclus. Materiam de Beneficiis
Ecclesiasticis, de Sacramentis in genere, & in specie de Baptismo,
Confirmatione, Eucharistiâ, Pœnitentia & Indulgentiis

Jansen, Leonard

Coloniæ Agrippinæ, 1753

VD18 13475452-001

Casus CII. De Satisfactione per Indulgentias & Jubilæum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39838

CASUS CII.

De Satisfactione per indulgentias
& Jubilæum.

PAmphilas Theologus interrogatur : 1. Quid
& quotuplex sit indulgentia. 2. Quid requiratur
adeas lucrandas. 3. An Jubilæum cesset mortuo
Papa. 4. Quid de eo, qui volens lucrari Jubilæum,
absolutus est à censuris, vel accepit votorum com-
mutationem, & non implet opera. 5. Quid
si absolutus reincidat in reservata. 6. A qui-
bus reservatis tunc absolvi possit, an etiam ab
irregularitatibus. 7. Quid si confessio sit invalida.
8. Quid de potestate commutandi vota. 9. Eligen-
di Confessarium. 10. An plures indulgentiæ simul
possint obtineri. 11. Quid fieri possit post tempus Ju-
bilæi. 12. Quid de Indulgentiis Altaris Privilegi-
ati. 13. Quid de Indulgentiis revocatis. 14. Et
Religiosis de novo concessis. Pro Resolut. Sup-
pono fide certum esse, quòd in Ecclesia exi-
stat Thesaurus infinitus Satisfactorius ex meritis
Christi & Sanctorum, & quòd penes Ecclesiam
sit hunc thesaurum vivis & defunctis applicare.
Tridentin. sess. 25. decret. de indulg. Quo-
circa.

I. QUÆR. I. Quid, & quotuplex sit Indul-
gentia ?

R. I. Indulgentia est gratia, quâ præstito
certo opere à concedente præscripto, remit-
titur ex toto, vel ex parte, pœna temporalis
pec-

peccatis non præcisè in purgatorio, sed ex præscripto antiquorum Canonum debita, per applicationem meritorum Christi; hæc autem remissio fit subditis Ecclesiæ per modum absolutionis, non subditis, v. g. defunctis, Catechumenis, &c. per modum nudæ solutionis.

2dò. Ecclesiam posse concedere Indulgentias, est omnium Catholicorum contra hæreticos certa & communis sententia. Probat 1. Ex illo *Matt. 18. quacunq[ue] solveris super terram, &c.* quod Christi effatum cum sit universale, à nullo limitari potest nec debet, ergo datur generalis potestas solvendi quæcunq[ue] vincula remorantia à consecutione vitæ æternæ, adeoque cum pœna pro peccatis solvenda sit tale vinculum, Ecclesia habet potestatem, illud solvendi, consequenter concedendi indulgentias, applicando suis fidelibus merita Christi & Sanctorum in ordine ad remissionem pœnæ. Merita autem & satisfactiones sanctorum applicantur, non quasi satisfactiones Christi non sufficerent (sunt enim infinitæ) sed ex dignatione divina, ne alioquin ipse quoad vim *satisfactoriam* maneat irremuneratæ, tum etiam quia hoc ipsum Christo perquam *gloriosum* est, cum ab ipso omne bonum Sanctorum promanet. 2. A catholicis non possunt ostendere initium illius usûs in Ecclesia, ergo est traditio Apostolica secundum Regulam S. Augustini; accedit infallibilis authoritas Ecclesiæ. *Dices; cur ergo Pontifex non tollit statim omnium pœnas, præsertim quas luere debent animæ in Purgatorio, cum id ipsum videatur exigere charitas. R. 1. Cur Deus, si omnes possit salvare, non statim omnes salvat, cum hoc ad majorem ipsius gloriam spectet? R.*

2. Requiritur ad indulgentias justa causa pertinens ad Dei honorem, & Ecclesiae utilitatem, adeo, ut judicari possit, Deo gratus fore, per indulgentiam remitti poenas, quam fieri, executionem justitiae, quod non esset, si promiscue statim omnes poenae remitterentur.

2. Indulgentia secundum majus & minus dividitur in partialem, plenam, & plenissimam *Partialis* est, qua tantum pars poenae temporalis et praescripto antiquorum Canonum debita, remittitur, v. g. jejunia ad 7. vel 40. dies exsolvenda. *Plena* est, qua tota poena ex Canonibus debita relaxatur. *Plenissima* est, idem quod Jubilaeum, in quo praeter remissionem poenae conceditur absolutio a casibus reservatis & censuris, item commutatio votorum & juramentorum, &c. Olim dabatur omni anno centesimo per totum annum, vocaturque Jubilaeum ordinarium, seu Annus Sanctus; aliud est Jubilaeum extraordinarium, quod ex alia causa incidente conceditur ad 15. dies, v. g. pro felici regimine neo-electi Papae, &c. Durante in urbe Anno Jubilaeo seu sancto aperitur S. Porta, suspenduntur extra urbem omnes Indulgentiae plenariae pro vivis, non tamen pro defunctis, aut in periculo mortis constitutis, aut ab Episcopo concessae, *Sanchetz Lug. Dian. Pelliz.* Item suspenditur omne aliud Privilegium absolvendi a casibus Bullae Coenae, omnisque facultas dispensandi, vel commutandi vota, data in ordine ad lucrandas plenarias indulgentias, non autem facultas alio sine data.

2. QUÆR. II. Quid requiratur, ut quis Indulgentias lucretur?

82. Ut profint per modum absolutionis à pœnâ, requiritur 1. Baptismus. 2. Immunitas ab excommunicatione majore, quia hæc privat communionem bonorum spiritualium. 3. Status gratiæ saltem tunc, quando ultimum opus impletur; quare meritò suadendum, ut postremum opus sit Communio, absitque omnis affectus etiam ad peccatum veniale; nullius enim peccati pœna remittitur, nisi remissâ culpâ. 4. Ut impleantur opera præscripta saltem quoad substantiam; opera autem in Jubilæo præscribi solita sunt: 1. Ut post Jubilæum ab Ordinario publicatum è 15. diebus quibus durat, eligatur una septimana, in quâ jejunetur Feriâ quartâ, sextâ, & Sabbatho, hæc tamen jejunia non excludunt collatiunculam vespertinam. 2. Ut illâ septimanâ, quâ ieiunatur, vel Dominicâ immediatè sequente fiat confessio & Communio. 3. Ut intra dictam quindenam tempore placito detur eleëmofyna secundùm cujusque conditionem, ideoque non sufficit omninò minima. 4. Ut una vel plures Ecclesiæ devotè visitentur. 5. Requiritur devota oratio vocalis simul & mentalis; si ex his modicum quid omittatur, probabiliùs id non officit indulgentiis quoad substantiam, videtur enim & hîc dari parvitas materiæ. 6. Qui hæc opera non potest tempore præscripto perficere, potest à Confessario impetrare eorum commutationem, vel temporis Prorogationem; ipse pœnitens verò non potest opera commutare nequidem in manifestè meliora, quia hoc soli Confessario conceditur, à quo tamen confessio & Communio in aliud commutari non possunt; de cætero commutatio fieri potest in opera aliunde debita, & quamvis causa

permutandi à parte rei non sit sufficiens, nihil impedit, dummodo Confessarius iudicet esse sufficientem, quia ejus iudicio committitur. 7. Probabile quidem est non requiri confessionem, nisi quis tempore Jubilæi sit reus peccati mortalis; item probabile est confessionem fieri posse uno vel altero die ante cœptum Jubilæum; quia tamen participatio Jubilæi non pendet à majore vel minore probabilitate, sed à solâ intentione concedentis, Hinc semper agendum, quod tutius.

3. QUÆR. III. Quid notandum circa facultatem absolvendi à censuris?

ꝛ. Sequentia; 1. Jubilæum quodam has, & similes facultates, & gratias est favorabile & amplæ explicationis, nec expirat morte concedentis, nisi simul cesset causa motiva, ut si Papa concessisset Jubilæum principaliter ad impetrandum sibi à Deo faustum regimen, tunc enim mortuo Papâ cessaret hic finis, adeoque & Jubilæum.

4. 2. Qui primo die absolutus est à censuris, accepitque commutationem votorum, manet absolutus, nec vota redeunt, dummodo sincerè intenderit opera pro Jubilæo præscripta exequi, quamvis ex post ea non exequatur, nec Jubilæum lucretur. Ita expressè declarat Benedictus XIV. in Jubilæo publicato Anno 1750. Ratio est: quia simpliciter & sine restrictione fuit absolutus; & quamvis *Suarez. Vasq.* putent, talem peccare mortaliter, qui ista opera ex negligentia omittit, & se spontè Jubilæo privat, eò quòd putent absolutum in vim Jubilæi à censuris &c. se tacitâ promissione sub mortali obligasse ad reliqua Jubilæi opera perficiendâ: attamen non videtur satis constare de

de ejusmodi promissione, & in dubio non est asse-
rendum mortale.

3. Qui semel tempore Jubilæi absolutus, re-
incidit in reservata, denuò absolvi potest, saltem
si repetat opera præscripta, quia favores sunt am-
pliandi, & clausula: *Pro hac vice tantum*, non
ad absolutionem, sed ad tempus Jubilæi referri
debet

4. Per reservata, à quibus tempore Jubilæi qui-
libet approbatus absolvere potest, intelliguntur
casus Papales, & Episcopales, etiam si in Bullâ non
exprimantur; ordinariè etiam exprimuntur casus
Bullæ Cœnæ, qui si non exprimantur, etiam non
datur facultas ab iis absolvendi, quia specialiter
reservata, specialiter exprimi debent. *Benedi-
ctus XIV. etiam specialiter excepit complicem in quo-
libet inhonesto, contra sextum præceptum peccato, ita
ut complex complicem virtute Jubilæi nec eligere,
nec absolvere possit.*

5. Facultas absolvendi non extendit se ad irre-
gularitates, quia non sunt propriè censura, bene
tamen ad excommunicatos etiam vitandos, publi-
cos percussores Clerici; neque obstat, quòd res
fortè deducta est ad forum externum, quia verba
Bullæ loquuntur absolutè. Intellige nisi nomina-
tim fuerint à iudice declarati, prout declaravit
prælaudatus Benedictus XIV. in Jubilæo Anni
1750. his verbis: *Non intendimus per presentes
facultatem tribuere absolvendi eos qui à Sede Aposto-
licâ vel aliquo Pralato seu Iudice Ecclesiastico, nomi-
natim excommunicati, suspensi, interdicti, seu
alias in sententias & censuras incidisse declarati vel
publicè denunciati fuerint, nisi intra tempus Jubi-
læi satisfecerint, & cum partibus ubi opus fuerit,
concordaverint &c.*

7. 6. Si pœnitens expressit in confessione reservationem, probabile est, reservationem esse sublata, etsi confessio sit fortè nulla, quia Confessarius fecit, quantum potuit, & reservatio sine peccatis tolli potest: probabilius tamen videtur oppositum, quia sicut non potest quis lucrari Jubilæum per Confessionem invalidam, sic nec intuitu Jubilæi tolli reservatio in Confessione invalidâ.

7. Ante absolutionem debet fieri satisfactio parti læsæ, vel saltem coram Confessario præstari cautio realis, vel in ejus defectu juratoria de futura satisfactione.

8. QUÆR. IV. Quid circa potestatem commutandi vota?

R. Sequentia: 1. Tempore Jubilæi ordinariè datur facultas, non dispensandi, sed commutandi omnia vota & juramenta, excepto voto integræ, & perpetuæ castitatis, & Religionis; & hoc ipso quòd hæc vota excipiantur, conceditur facultas in alia vota reservata, scilicet in triplicem peregrinationem: Romanam scilicet, Hierosolomitana, & Compostellanam; imò votum castitatis, & Religionis ex variis causis desinunt esse reservata, ideòque tunc non tantum tempore Jubilæi commutari, sed & quovis tempore à Religiosis Mendicantibus, & cum iis communicantibus dispensari possunt, ut vota impuberum, vota imperfecta, dubia, conditionata, ex metu facta, pœnalia, quòd ad partem tantum vel modum reservata, de quibus vide *Cas. 71. n. 7.*

2. Hæc potestas non extendit se ad vota & juramenta in favorem tertii facta & acceptata, nisi hic consentiat, aut votum vel juramentum vi vel fraude extorserit, alias enim ageretur

retur contra jus ejus ex voto vel juramento accep-
tato quæsitum.

3. Hæc commutatio durante Jubilæo potest fieri sæpius etiam circa vota tempore Jubilæi emissa, nec necessariò fit in ipsa confessione, quod & probabile est de absolutione à censuris, ut fate-
tur *Dicast. disp. 11. n. 124.* Requiritur tamen, ut is cui vota commutantur, seriò velit lucrari Jubi-
læum; quod si expost nolit, vel reverà non lu-
cretur, commutatio manet valida, nec peccat mortaliter, leve tamen censetur secundùm com-
munem DD.

4. Commutatio fit in aliquid moraliter æquale, juxt *Gobat* etiam in aliquantò minùs, aliàs Pri-
vilegium commutandi esset inutile, cum proba-
biliter ipse vovens possit mutare in æquale. Si dubites an æquale sit, hoc ipso est signum mora-
lisæqualitatis. Expedit sæpe mutationem fieri in opera, quæ vovens ex devotione solebat facere, non verò fieri potest in ea, quæ ex gravi obligati-
one facere debet, quia minueretur sic cultus divi-
nus *Less. Gob. &c.*

5. Tenetur Confessarius sub gravi peccato commutare, si petatur, quia pœnitens habet jus, modò aliqualem causam afferat, imò juxta ali-
quos sufficiens causa est, quòd ipsi sic placeat *Sanch.* commutatio fieri debet absolutè, non sub con-
ditione; si vovens faciat opera requisita ad Ju-
bilæum, quia hoc Papa non requirit, ergo nec Confessarius requirere debet.

6. Pro praxi vota commutandi, statui possunt cum *Lohner* hæ Regulæ. 1. Attendendæ sunt cir-
cumstantiæ & finis voti, non verò excellentia virtutis in surrogando alio opere, hinc votum peregrinandi, quia est ad carnem macerandam,
rectè

rectè mutatur in jejunia, cilicia, &c. minùs bene in simplicem orationem vel eleëmofynam. 2. Materia surrogata non debet necessariò proportionari materiæ, quam quis vovit, quòd ad magnitudinem, durationem, & numerum, sed sufficit, si sit æqualis obsequii divini, vel certè non notabiliter minoris; hinc eleëmofyna corporalis rectè mutatur in spiritualem, multæ preces in unum Sacrum. 3. Spectandus est finis & fragilitas voventis; hinc fieri potest mutatio in opera, quæ solet ex devotione facere, & minor eleëmofyna in mutatione imponi debet pauperi, quàm diviti. 4. Ubi major causa mutandi, levior potest esse mutatio, ut in votis ex aliquo metu factis. 5. Personalia in personalia, realia in realia rectè mutantur, sed non necessariò.

7. Exempla pro praxi sunt sequentia. Votum non faciendi aliquod peccatum, v. g. se non poluendi, non fornicandi, &c. mutetur in perpetuam menstruam confessionem cum recitatione coronæ Rosarii semel in mense. Alii sic volunt: si multùm profit illud votum ad impuritatem vitandam, in Confessionem menstruam per totam vitam, si non multùm profit, quia vovens saepe labitur, in confessionem menstruam per triennium & in Rosarium semel recitandum quâvis septimanâ usque ad annum quadragesimum, &c. Votum ingrediendi Religionem, in confessionem & Communionem menstruam, cum jejuniis sextâ per totam vitam. Non nubendi in confessionem & communionem menstruam, quâ diu erit in matrimonio. Votum jejunandi omnibus feriis sextis in recitationem Coronæ cum Eleëmofynâ iisdem diebus faciendam. Votum recitandi quotidie officium magnum B. V. in quotidia-

dianam Missæ auditionem, vel in confessionem & communionem hebdomadariam. Peregrinatio pedestris unius diei, in jejunium diei, idem de peregrinatione æquestri quatuor dierum, ita, ut sumptus ad utramque peregrinationem requisiti dentur pauperibus. Votum Sacerdotii in castitatem laicalem cum quotidianâ recitatione Rosarii & communionem singulis quindenis. Votum nunquam deliberatè leviter peccandi, in perpetuam confessionem menstruam. Votum orandi quotidie Rosarium in confessionem & communionem hebdomadariam, & generaliter notandum est, quòd pœnitens interrogari possit, an facta mutatio placeat, aliàs fiat: plura de commutatione votorum. Vid. *Cas. 71. notâ 9. 5.*

QUÆR. V. Quid circa potestatem eligendi Confessarium?

R. 1. Omnes fideles etiam Religiosi utriusque sexûs tempore Jubilæi sine licentia suorum Superiorum possunt eligere quemcunque Confessarium ab Ordinario loci approbatum; Monialis tamen debet eligere approbatum pro Monialibus, *Donatus, La Croix.*

2. Non potest eligi excommunicatus, suspensus irregularis, multò minùs degradatus, quamvis antea fuissent approbati, quia hæc approbatio censetur revocata.

3. Electus in Confessarium tenetur audire pœnitentem, quia ex concessione Papæ eligens habet jus, ut audiatur & absolvatur, ergo alter tenetur fungi officio suo, nisi eum justa causa excuset.

QUÆR. VI. An plures Indulgentiæ simul, vel eadem sæpiùs obtineri possint?

R. I.

¶ 1. Indulgentiæ si sint in diversis Ecclesiis, & ex diversis causis datæ, v. g. titulo festi, & titulo Confraternitatis, quibus adscriptus es, maxime si aliæ sint pro vivis, aliæ pro defunctis, & in qualibet Ecclesia ores oranda, probabile est, quòd per eandem Communionem & confessionem possis lucrari utrasque, *Laym. Metzg. &c.* Imò *Burgh. cent. 3. casu 26.* & alii dicunt: hodiernam confessionem & Communionem sufficere ad lucrandas hodie & cras in distinctis Ecclesiis indulgentias.

2. Verius quidem est, quòd easdem Indulgentias non possit quis bis lucrari intra idem tempus, v. g. qui lucratus est indulgentias, quando festum S. Norberti servabatur in choro, probabilius non potest eas iterum eodem anno lucrari, dum servatur in populo. Idem est de Jubilæo intra quindenam, vel Annum Sanctum sæpius lucrando; oppositum tamen non est omninò improbable, si opera requisita repetantur, nisi fortè Bulla aliud exprimat, ita multi *cum Gobat. de Jubilæo c. 20. q. 57. & c. 14. q. 40.* Ratio est, quia ejusmodi Indulgentiæ plerumque dantur ad augmentum devotionis; certum autem est, multum augeri devotionem per repetitionem operum, & iteratam Indulgentiarum participationem. Obinde Benedict. XIV. declaravit, eos qui Jubilæum Anno 1750. à se concessum, Romæ vel alibi jam tum adepti essent, præstitis præstandis, alibi denuò lucrari posse.

II. QUÆR. VII. Quid fieri possit post tempus Jubilæi?

¶ 1. Qui lucratus est Jubilæum præstando omnia requisita, potest post Jubilæum frui omnibus gratiis, quamvis illis tempore Jubilæi uti non

luerit, vel oblitus fuerit, &c. hoc est, potest absolvi ab omnibus peccatis reservatis, & censuris, potest petere commutationem votorum, &c. idque tenet, etiamsi tempore Jubilæi cœperit confiteri, & necdum fuerit absolutus; ratio horum est, quòd lucrando Jubilæum ad hæc omnia jus acquisierit, cujus executionem Papa ad certum tempus non restrinxit.

2. Si lucratus Jubilæum ex consilio Confessarii differat confessionem post Jubilæum, & interim nova reservata committat, probabile est etiam ab his uti & à præcedentibus absolvi posse, nec non impetrare commutationem votorum post Jubilæum emissorum; probabilius tamen est oppositum, eò quòd hoc Privilegium videatur se tantum extendere ad peccata, & vota tempore Jubilæi existentia.

QUÆR. VIII. Quid de Indulgentiis Altaris ^{12.}
Privilegiati?

R. Seqq. 1. Altare Privilegiatum vocatur, cui à Papa concessum est, ut per Missam in eo factam, & per applicationem fructus è thesauro Ecclesiæ, anima, pro qua legitur, liberetur è purgatorio; aliquando conceditur pro omni die, aliquando pro certis diebus in septimana, aliquando in perpetuum, aliquando ad septennium, quod septennium non incipit à die publicæ *tionis*, ut antehac censerunt plerique, sed à die *dice Brævis*, ut declaravit S. Congregatio, die 18. *Maji 1711.*

2. Si in Brevi habeatur, ut indies in Altari Privilegiato legantur cæ Missæ, v. g. septem, non videtur obstare, si bis vel ter per accidens tot Missæ non legantur; quia præsumi non potest, S. Pontificem tunc velle Privilegium cessare.

3. Ef-

3. Effectum liberationis animæ (si requisita præstentur) infallibilem esse docent *S. Thom. Scot. Lug. Suar. d. 79. s. 79.* contra multos, quod plures dicunt esse certum, quia *Leo X. apud Budach. t. 6.* præcipit sub pœna excommunicationis prædicari, quòd sive vivi, sive defuncti, Indulgentias consecuti, veraciter liberentur à pœnis. Nec requiritur, ut Sacerdos Missam legens sit in statu gratiæ, ut habet communis contra *Lugo*, quia manet fructus ex opere operato.

4. Si Breve requirat Missam de *Requiem*, obtinentur eadem Indulgentiæ per Missam de festo, putà si per rubricas illo die non liceat legere de *Requiem*, ut declarârunt *Alex. VII. In Decreto, Credite, Clem. IX. & Innoc. XI. 4. Maji 1688.* tutiùs tunc addetur Collecta pro defunctis, quod alii putant esse necessarium extra festum primæ classis.

5. Obligatus ex stipendio, vel fundatione celebrare in Altari Privilegiato, si aliquoties sine causa legat alibi, peccat mortaliter, quia id cedit in grave præjudicium petentis, vel animarum, ideòque stipendium restitui debet, vel Missæ in Altari, Privilegiato suppleri debent, vid. *Cajum 93. à n. 22.*

6. An translato Altari transeat Indulgentia, colligendum est ex verbis Bullæ. Destructa Ecclesia amittitur Privilegium Altaris, et si Altare maneat, idque decisum esse testantur *Dian. Gob. t. 3. n. 657.*

7. Sub generali communicatione Privilegiorum non veniunt Altaria Privilegiata, aut Indulgentiæ concessæ pro singularibus festivitibus hujus vel illius Ordinis, nec Portiunculæ, nec quæ pro aliqua Ecclesia in particulari, sed tantum quæ

Ordini in generali concessæ sunt, aliàs vilescerent,
& patet ex praxi.

QUÆR. IX. Quid de Indulgentiis revocatis, 13.
& Religiosis de novo concessis ?

R. Paulus V. revocavit omnes Indulgentias Co-
ronis, Rosariis, granis seu calculis, crucibus, ima-
ginibus sacris, Fraternitatibus, Archifraternitati-
bus quibuscunque, Regularibus etiam Societatis
JESU concessas, &c. ante Breve Pauli V. quod
incipit: *Romanus Pontifex*, editum 23. Maji 1606.
nisi fuerint autoritate S. Pontificis renovatæ; 14.
econtrà in eodem Brevi aliæ novæ & plenariæ In-
dulgentiæ Religiosis utriusque sexus conceduntur,
videlicet in investitione, professione, dum pri-
mam Missam celebrant; vel ei intersunt, in arti-
culo mortis, in festo principali Ordinis, si pro
bono Ecclesiæ oraverint. Item iis, qui per octo
vel decem dies S. exercitiis vacaverint, requiri-
tur tamen in his omnibus confessio & Communio.
Denique Religiosi intra claustrum viventes, qui
suam Ecclesiam devotè visitaverint, & pro exalta-
tione S. Matris Ecclesiæ SS. Pontificis salute, hæ-
resum extirpatione, Christianorum Principum
concordiâ devotè oraverint, consequuntur *eas-
dem Indulgentias, quas visitantes Ecclesias urbis &
extra eam, diebus stationum.* Item quoties ante
Altare quinquies Pater & Ave recitaverint, toties
quinque annos & totidem quadragenas, & speci-
aliter Religiosi Præmonstratenses non solùm in fe-
sto S. Norberti, sed etiam in festo Assumptionis
B.M.V. Augustini & omnium Sanctorum Ordinis,
quod 13. Novemb. celebratur, & in festo Patroni
tutelaræ Ecclesiæ, pro se & omnibus fidelibus, si
præter confessionem & Communem pro Eccle-

H h siâ

R. D. Jansen Theol. Moral. Tom. III.

tiâ oraverint, plenarias habent Indulgentias ex concessione Clem. X. facta Romæ 5. Julii 1673. Similes Indulgentias perpetuò valituras concessit Benedict. XIII. 19 Junii anno 1728. in festis S. Evermodi, Isfridi, Ludolphi, Gilberti, Frederici, Siardi, Hermanni Joseph, S. Gertrudis Vug. & B.B. Adriani & Jacobi, Martyrum Gorcomiensium, idq; ipso die Sanctis adscripto, aut si hic impeditus fuerit die immediatè sequente, pariter non impedito. Item Benedict. XIV. anno 1743. 6. Septemb. concessit Altare, privilegium perpetuum & quotidianum pro defunctis per Abbatem designandū in singulis Ecclesiis tam erectis quam impostorum erigendis Canonorum Regularium Ordinis Præmonstratensis, & Monialium Ordinis hujusmodi, sub gubernio, curâ & jurisdictione Canonorum Regularium præfatorum existentium... ut quodcumq; Sacerdos aliquis secularis vel cujusvis Ordinis congregationis & instituti regularis sacrosanctum Missæ Sacrificium pro animâ cujuscumq; Christi fidelis, quæ deo in charitate conjuncta ab hac luce migraverit, ad prædictum Altare ab Abbate designandum celebrabit, anima ipsa de thesauro Ecclesiæ per modum suffragii indulgentiam consequatur, & à purgatorii pœnis liberetur &c. Idem Papa Benedict. XIV. eodem anno & die concessit, ut Missæ quæ juxta constitutiones Canonorum Regularium Ordinis Præmonstrat. pro animabus defunctorum tam Canonorum quam laicorum, ac etiam Monialium ejusdem Ordinis sub eorum jurisdictione curâ & gubernio existentium, in obitu ipsorum seu ipsarum vel alio die à quocumq; Sacerdote in dicti Ordinis Ecclesiis celebrantur, perinde suffragantur ac si ad Altare privilegium celebratæ forent.